

har jeg endnu ikke faaet nogen Klarhed.« Under den senere Forhandling henviste Ministeren i denne Anledning til sine tidligere Udtalelser og sagde: »Jeg har dèr taget fuldstændig positiv Stilling til Folkeforsikringstanken, jeg har udtrykt min Erkendelse af dennes folkeopdragende Betydning, jeg har erkendt dens Betydning til Styrkelse af Selvets Villie og til Genrejsning af denne Villie, hvor den maatte være i Forfald, og det er vist desværre ikke helt faa Steder i vort Folk, at det er Tilfældet. Jeg har endvidere sagt, at hvis vi stod overfor en Nyskabelse af Alderdomsforsorgen her i Landet, vilde jeg ikke være i Tvivl om, at Forsikringen burde have en overordentlig fremtrædende Plads i Ordningen. Nu har vi imidlertid Aldersrenteordningen. Midlerne dertil er tilvejebragt ved direkte Beskatning, og selv om man ikke skal være hindret i at ændre den hidtil gældende Lovgivning ensidigt med Hensyn til Ydelserne uden derfor at røre ved de Skattelove, der oprindeligt blev knyttet dertil, — — — mener jeg dog, at deri maa ligge, at videre end til en Supplering og en delvis Erstatning for Aldersrenten kan vi gennem Forsikringstankens Virkeliggørelse her i Landet ikke komme.«

Venstres Ordfører, Rahbek, sluttede sine Udtalelser saaledes: »at Folkeforsikring efter min Mening er den Form for Aldershjælp, som kommer Idealet nærmest, men vi er ikke blinde for de Vanskeligheder, der er forbundet med Princippet Gennemførelse i Praksis. Men vil man Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne, og selv om Forholdene er vanskelige, fordi vi i omtrent 40 Aar har levet under en bidragsfri Forsørgelseslovgivning, maa vi paa den anden Side ogsaa indrømme, at Vanskelighederne bliver neppe mindre ved at udskyde Sagen, og vi vil derfor i et Udvalg være med til at undersøge hele Spørgsmaalet og de Muligheder, der maatte være til Stede for at opnaa et Resultat.« Han udtalte derhos, idet han omtalte Vanskelighederne ved at udarbejde Forslag: »Jeg tror derfor, idet jeg indrømmer, at disse Vanskeligheder er til Stede, at det bedste Resultat af denne Forhandling vilde være, om den højtærede Indenrigsminister vilde give os Tilsagn om at fremsætte Forslag, f. Eks. i næste Rigsdagssamling, saa tror jeg, at vi med større Udbytte kunde diskutere Enkeltheder.« Ministeren sagde senere: »jeg skal foretage en ny og omhyggelig Prøvelse af de af mig udarbejdede Forslag, saaledes at de maaske til sin Tid kan indgaa i Drøftelsen som Grundlag for denne og derigennem altsaa ogsaa opfylde den Anmodning, som det ærede Medlem Hr. Rahbek har stillet til mig. Jeg tror, at Forslagsstillerne vilde have gjort klogere i at anerkende det bestaaende og sætte ind i Tilknytning til dette end ved at ville revolutionere det hele, saaledes som det tilsigtes gennem det foreliggende Lovforslag.«